

„Jöjj fel, kopasz! Jöjj fel kopasz!”

Lectio: 2 Kir 2,1-18

Textus: 2 Kir 2,23-24

Kedves Testvéreim! Az Úr Illést elragadta tüzes szekéren az égbe. Illés lelke megnyugodott Elizeuson. Elizeus ezek után ihatóvá teszi Jerikóban a vizet. Aztán felmegy Bételbe, ahol „**apró gyermekek**” csúfolják és ezt mondják neki: „**Jöjj fel, kopasz! Jöjj fel kopasz!**”

Tényleg *apró*, vagy *kicsi gyermekekről* van szó? Ugyanis akkor érthetetlen, hogy Elizeus megátkozza őket az Úr nevében.

Az ősi héber szövegben ennek a szónak (*qatän*) a jelentése: *kicsi, ifjú, csekély*. A gyermek kifejezést (*na'ar*) pedig így is fordíthatjuk: *gyerek, ifjú, fiatalember, fiatalabbik, szolga, béres*.

Abraham Hellenbroek (1658-1731) holland lelkipásztor írt egy magyarázatot Ézs 11,6-hoz, ahol ez a kifejezés jön elő (*na'ar*). „Ez a szó az ember életének az egész első szakaszát jelentheti, a gyermekkort, amely a felnőtt korig tart.” – írja Abraham Hellenbroek. Aztán így folytatja: E kifejezést használja a Szentírás az újszülöttre, a három éves, a tizenhét éves gyermekekre és a házasulandó félben levő ifjúra:

- Manoah feleségének az angyal gyermeket ígér (Sámson) – Bírák 13,7.
- Mózes 3 éves, amikor anyja gyékény kosárban a Nilus vízére teszi – 2 Móz 2,6.
- József 17 éves, amikor bátyjai beledobják az ó kútba – 1 Móz 37,2.
- Sikem már házasulandó félben van, amikor megszeplősíti Dinát – 1 Móz 34,19.
- Ábrahám a Mórija hegyére megy, hogy feláldozza fiát, aki 1-25 éves lehet – 1 Móz 22,5
- Ábrahám felfegyverzett szolgálói, nem gyermekek, hanem legények, noha ezzel a kifejezéssel illeti őket a Szentírás – 1 Móz 14,14.24

- Ugyanez a kifejezés olvasható 1 Móz 41,12-ben is, amikor a testőrök főhadnagyának a szolgájáról van szó. Nem gyermek, hanem ifjú.
- 2 Móz 33,11-ben a Mózes szolgája, az ifjú Józsué is e kifejezéssel illetetik.

Mindezeket figyelembe véve, azok a gyermekek, akiket Elizeus megátkozott, ifjak lehettek. Olyan „gyermekek”, akik már ifjak voltak és akik már valamilyen felelősséget kellett, hogy vállaljanak tetteikért.

P. Blok lelkipásztor egy meditáció-sorozatot írt Illésről és Elizeusról. Ebben arra hívja fel a figyelmet, hogy Izráelben a 30 éves embert tartották felnőttnek. A bételi gyermekek még nem voltak felnőttek, de ez nem azt jelenti, hogy még óvodás korúak voltak. Olyan gyermekekre kell gondolnunk, akik 18-20 évesek lehettek és nem sokkal lehettek fiatalabbak Elizeusnál, aki maga sem volt még 30 éves. (Elizeus a Safat fia, 4.rész. Barneveld 2011. 55-70. Old.)

A groningeri lelkipásztor, Robertusz Albertoma (1690-1772) azt mondja: *„Ezek a gyermekek valószínűleg a hamis próféták iskolájából való tanítványok voltak (...), akik a sátán iskoláját hozták létre az ÚR iskolájával szemben, hogy Izráelt a Baál bálványimádás bűnébe vezessék. Ebből az iskolából lehettek azok a bételi ifjak, akik az Úr szolgáját csúfolták.”*(Elizeus, a próféta, Groningen. 1741. 40. old.)

Így már érthető, hogy miért átkozta meg őket Elizeus az Úr nevében. Ugyanis, amikor őt csúfolták, az Isten szolgáját, magát az Urat csúfolták. Jól vigyázzunk, testvéreim, hogy miképpen viseltetünk Isten szolgálival szemben. S most nem csak a lelkészekre, hanem a királyi papság minden tagjára gondolok. Reád is, aki papként szolgálsz a családban, a gyülekezetben.

Sokan akadékoskodnak, ellenkeznek Isten szolgálival szemben. Nem akarnak Ige szerint szolgálni, hanem a maguk akaratát próbálják ráerőszakolni a másik emberre. Aztán gúnyolódnak, csúfolódnak és lehetetlenné teszik a szolgák munkáját. Nagyon vigyázzunk erre, mert akkor nem várhatjuk az Isten áldását.

Aztán, valami megragadott a groningeni lelkész fejtegetésében, amikor azt mondta, hogy a bételi gyermekek a „hamis próféták iskolájából való tanítványok voltak, a sátán iskolájából, akik bálványimádásra készítették Izráelt.

Te milyen iskolába jártál?

Nem a polgári iskolára gondolok.

Az élet iskolájába tanultál?

A sátán iskolájába jártál és tőle tanultál?

Nagyon gondold meg a választ, ne hamarkodd el!

Megmagyarázom:

Az ördög, a gonosz is tanítja az embereket. A gonosz is uralja őket.

Amikor a sátán megkísértette az Úr Jézust, lélekben felvitte egy magas hegyre és megmutatta a világ országait. Azt mondta Jézusnak, hogy mindazt neki adja, ha leborulsz és imádsz engem, mert nekem adatom és annak adom, akinek akarom. És Jézus nem mond ellent az ördögnek. Érvényben hagyja, hogy az ördög uralja a földet. Az ember pedig vak és a sötétség uralma alatt vergődik.

- Családlátogatás alkalmával a lelkipásztor megpróbálja jó belátásra bírni az alkoholista apát. Próbálja megmagyarázni neki, hogy nem csak magát, hanem a családját is tönkreteszi. Ott van a kicsi fia is. Az apa nem szól semmit, hanem vesz egy kötelet és egy székhez kötözi. Aztán rákiált, hogy álljon fel. Sírva mondja a gyermek: Nem tudok! Ekkor az apa megszólal: Én sem tudok! Én is ilyen megkötözött ember vagyok. Érted már, hogy mi a lényeg. Aki hallgat a sátánra és tőle tanul, mind elbukik. A sátán nem tiltja, hogy ne igyál, de belevisz majd a mértéktelen alkoholfogyasztásba és megkötözi az embert.

- A lelkipásztor a parázna férj lelkére beszél. Magyarázza, hogy a kolleganőjével folytatott bűnös viszonyal megmérgezi a család békességét és szégyent hoz a gyermekeire. Tudod, hogy mi volt a férj válasza? – Tiszteletes úr, nem tudok szabadulni ettől a nőtől!

- A fiatalok sem tudnak szabadulni az élvezetektől, a kábítószerektől.

- A pénz, a munka megkötözöttei sem tudnak szabadulni.

Sommerset Maugham angol írónak van egy műve. A címe: „Az ember függősége.” Ebben a művében leírja, hogy az ember rabszolga.

A nagy német költő, Goethe, a Faust c. munkájában ír egy tiszta leányról, Margitról, akit elcsábítanak. A bátyja próbálja megmenteni, de a csábítók megölik. Margit altatót ad édesanyjának, hogy fogadhassa csábítóját. Az édesanyja a nagy adag altatótól meghal. Aztán megszületik a szerelem-gyermek, akit Margit megöl. Goethe pedig kimondja a Faustban, hogy az ördög keze játszott közre.

Éppen úgy, mint ma:

- Ma is vannak csábítók.
- Ma is megölik az anyák a meg nem született gyermekeiket.
- Ma is megöljük egymásban a szépet és a jót.
- Nem fontos már sem Isten, sem haza, sem keresztyénség! Arra sem vesszük a fáradságot, hogy szavazatunkkal NEM-et mondjunk, mindarra, ami Isten ellen való (Okt. 2-i magyarországi szavazás)!

Kitől tanulsz? – kérdezem újból.

Emlékezz csak, amikor édesanyád munka közben énekelt neked az Isten gondviseléséről és szabadításáról Jézus Krisztus által!

Emlékezz csak édesapádra, aki példát adott nem csak a becsületes munkás életre, hanem kézen fogott és vitt a templomba!

Emlékezz csak nagyszüleidre, akik imádkoztak érted!

Emlékezz csak tanítóidra, akik istenfélelemre tanítottak!

Emlékezz csak lelkipásztorodra, aki az Isten országáról prédikált és tanított Jézust követni!

Vedd csak kezedbe a Bibliát s belőle megtanulhatod, hogy van Szabadítód!

Nem mondtam el, hogy amikor az édesapa odakötözte a kisfiát a székhez s az nem tudott felállni, a lelkipásztor odament és egy késsel elvágta a kötelet és a

fiú szabaddá lett. Így tett szabaddá bennünket is az Úr Jézus a golgotai kereszthalála által. Elvágta bűneink köteleit és mi szabadok lettünk.

New Yorkban van egy szobor. A misszionárius megkérdezett egy néger embert, hogy kit ábrázol az a szobor? A néger áhítattal mondta: Ez Lincoln Ábrahám, az én szabadítóm (a négereket felszabadította a rabszolgaságból). Sokáig nézte a néger a szobrot és nagy áhítattal ismételte: Ez az én szabadítóm!

Állj meg te is a Golgota tövében. Nézz az Úr Jézusra lélekben és mond te is, ismételd te is nagy áhítattal:

Ez Jézus, az én Szabadítóm!

Ő, JÉZUS, AZ ÉN SZABADÍTÓM!

Ámen.

Biharszentjános, 2016.10.02.

Csomay Árpád.